

RONDON ONZE TOREN

Oud-Katholieke parochie HH. Anna en Maria te Haarlem

De geboorte van de maagd Maria, Andrea di Bartolo, circa 1400 - 1405
Samuel E. Kress Collection, National Gallery of Art, Washington DC, Verenigde Staten

Colofon

Nieuwsbrief

Rondom onze Toren is een uitgave van de OKKN parochie HH. Anna en Maria te Haarlem en verschijnt vijf keer per jaar. Het volgende nummer verschijnt begin november 2022. Deadline voor uw bijdrage is 17 oktober 2022.

Redactie

- ◇ Esther van Enckevort
(Eindredacteur)
esther@vanenckevort.net
- ◇ Pastoor Robert Frede
(robert.frede@okkn.nl)
023-5326878 / 06-22920471)
- ◇ Christel Ruts (corrector)

Giften

Uw gift voor het blad is welkom op NL67 INGB 0005351468 t.n.v. giften en bijdrage O.K. parochie St. Anna en Maria, o.v.v. 'Rondom onze toren'

Website

haarlem.oudkatholiek.nl

facebook.com/oudkatholiekhaarlem

Webredactie

- ◇ Martine Anema
- ◇ Michael Maas
- ◇ Peter van der Sman

Diensten

Onze vieringen zijn online te volgen op YouTube via www.oudkatholiekhaarlem.nl

Inhoud

Colofon	2
Inhoud	2
Woord van de pastoor	3
Als de dagen korten	4
Overweging	5
Redactioneel	7
Buurtbakens	8
Bezinningsbijeenkomsten over het leven en de spiritualiteit van de heilige Franciscus van Assisi	9
Bij de vieringen	11

Woord van de pastoor

Beste parochianen en vrienden van onze parochie,

Een blijde tijding: Doeko Bosscher heeft laten weten tot het kerkbestuur te willen toetreden zodat er nu nog slechts één vacature is. We zijn op zoek naar – bij voorkeur een vrouwelijk – lid dat (een deel van) het secretariaat op zich zou willen nemen.

De termijn van Thomas Ras loopt eind 2022 af en hij houdt nog in beraad in hoeverre hij een tweede termijn wil vervullen. E.e.a. hangt ook af van ontwikkelingen binnen zijn werkkring én de taakverdeling binnen het kerkbestuur.

Het kerkbestuur lijkt in eerste instantie niet zo belangrijk. Als alles goed functioneert hoort u er ook weinig van maar: een goed werkend kerkbestuur zorgt er wél voor dat alles zo verloopt zoals u gewend bent d.w.z. dat de deur op zondagochtend open kan staan.

Op dit moment denkt het kerkbestuur nog steeds na over een inhoudelijk aanbod in het najaar. Het zou fijn zijn als de reeds langer aangekondigde avonden rondom de heilige Franciscus van Assisi doorgang zouden kunnen vinden en misschien ook twee thematische avonden (voorafgegaan door een eenvoudige maaltijd) in de adventstijd. Nog steeds geldt de eerdere oproep: laat u vooral weten waar uw interesse naar uit gaat.

Ik wens u een mooie nazomer in en om Haarlem.

Met een hartelijke groet vanuit de pastorie aan de Kinderhuissingel,

Robert Frede, pastoor

Als de dagen korten

Als u dit leest is het alweer midden september. De herfst staat voor de deur, “’t is weer voorbij die mooie zomer” kunnen we zingen en zo voelt het ook. Het is toch bijna niet voor te stellen dat de tijd zo snel gaat of komt dat nou ook omdat je een paar jaar ouder bent geworden intussen? Gaan de dagen echt sneller als je ouder wordt? Je leest daar wel eens over en sommige verhalen lijken die stelling te onderschrijven maar dan zijn er ook weer andere verhalen die precies het tegendeel lijken te bevestigen. Ik weet het dus niet en ik laat me dan maar beïnvloeden door de opkomende gedachte op enig moment en dan probeer ik er iets moois van te maken.

Dat laatste lijkt mij de beste opgave voor iedere mens, hoe oud hij ook is. Probeer er iets moois van te maken en dat kun je op verschillende manieren doen. Je kunt heel zelfgericht alles doen om het jezelf zo prettig mogelijk te maken en daarbij niet zo veel te letten op anderen maar ik vrees dat je dan van een koude kermis thuis zult komen. Het grootste geluk dat een mens kan beleven is wanneer hij anderen gelukkig maakt, op welke manier dan ook. Dit is het mooiste: aan het einde van de dag terugkijken en dan die gelukkige lach in herinnering krijgen van de persoon die jij een glimlach hebt kunnen ontlokken. Dat lijkt heel simpel maar u kent de regel: “een dag niet gelachen, is een dag niet geleefd”.

Ik herinner me, uit de tijd dat ik in de ouderenzorg werkte, dat er medewerksters waren die altijd lachend in contact waren met hun mensen en ook als je die in de gang tegen kwam, was er altijd een glimlach. Die investering kost niets maar heeft een hoog rendement. Elkaar groeten op straat, ja daar is wel wat mee. Als je in de provincie op vakantie bent dan word je regelmatig gegroet, als je door de stad loopt dan komt dat er zomaar niet van, dan moet je te vaak even knikken en dat lukt dan niet meer. Dat is geen onwil maar ongemak, lijkt me, al is het altijd leuk om gegroet te worden, om even contact te maken met een wildvreemde die dat ook zal blijven want die verdwijnt zo weer in de massa.

Die kleine lach doet toch iets met je, al was het maar even. Het fleurt je op en brengt je toch in een iets positievere stemming. Geweldig dus, je kunt er weer even tegen. “Het zijn de kleine dingen die het doen,” en weer bewijst een liedtekst zijn waarde. Ik wens u allen een mooie herfstmaand, laat u niet misleiden door de vallende bladeren, als je goed kijkt zit de knop voor het nieuwe blad al op zijn plek maar die neemt nog even zijn tijd om tot ontwikkeling te komen. Laten wij ook onze tijd maar nemen, of die nou snel of langzaam gaat, dat maakt niet uit. Het komt wel goed.

Jan Sentveld

Overweging

“Wat moet ik doen om deel te krijgen aan het eeuwige leven?”

Dat is een beroemde vraag uit het Nieuwe Testament. Een spectaculaire vraag en ook een heel serieuze die ons vaak in onze stille uurtjes bezighoudt. We vinden deze vraag in het evangelie van Marcus (10, 17-31). Jezus reageert in eerste instantie wat gepikeerd op deze vraag. Zo lijkt het wanneer die man zo vol bewondering voor hem neerknielt.

“Doe even normaal” zo lijkt Jezus te zeggen, *“ik ben ook maar een mens, en alleen Góð is goed. Als je gewoon doet wat je moet doen – je houden aan Gods geboden – dan heb je toch al een antwoord op je vraag!”*

Doe maar gewoon wat je moet doen, dan krijg je deel aan het eeuwige leven, zo lijkt Jezus te zeggen. Hij legt de lat niet hoog en legt geen zware lasten op. Hij benadrukt alleen maar dat wij elkaar geen schade moeten berokkenen en dat we elkaar moeten respecteren. Is dat niet een beetje weinig voor het eeuwige leven? Nou, als je er goed over nadent is het waarschijnlijk al een heleboel. En de wereld zou er heel anders uitzien als iedereen zich aan deze geboden zou houden. Maar voor deze jongeling is het niet genoeg. Hij heeft zich hier altijd aan gehouden en toch voelt hij dat hem aan iets ontbreekt.

Wat kan dat dan zijn? Er is een verlangen in hem om dichterbij God te leven maar er zit iets in de weg. En daarom komt hij bij Jezus om raad. Jezus herkent dat verlangen want hij leeft daar zélf uit. Hij raakt ontroerd door de jongeman en kijkt hem liefdevol aan als hij zegt: *“Verkoop wat je hebt, geef het geld aan de armen en je zult een schat in de hemel bezitten. Kom dan terug en volg mij.”*

Dat is Jezus' advies: probeer eens wat minder te doen en wat meer te laten, verzamel niet, maar doe afstand, probeer niet steeds grip te hebben op je leven, maar leef uit de overgave. Keer de wereld om!

Dat is nogal wat. Hier raakt Jezus aan een kernpunt in ons leven.

Waar stellen we ons vertrouwen op?

Waar leven we uit?

Zijn dat de dingen die we zélf in de hand hebben?

Zijn dat de dingen die we gekregen hebben maar waarvan we vaak denken dat ze vanzelfsprekend zijn, dat we er zelf over kunnen beschikken?

Zoals onze gezondheid, onze welstand, de vrijheid waarin we leven?

Of ligt daar een ander vertrouwen ónder, dat fundamenteler is.

Een besef dat we gedragen worden, dat niets of niemand ons kan scheiden van Gods liefde?

En kunnen we dat vertrouwen, dat besef ook koesteren als we verlies lijden, als we moeten inleveren?

Grote vragen zijn het, maar het zijn wel de échte vragen. Het is díe grote vraag die Jezus stelt aan de rijke jongeling als antwoord op diens verlangen om dichterbij God te leven. Probeer het maar, zo nodigt Jezus hem uit: geef je zekerheden maar op en leef vanuit vertrouwen zoals ík probeer te leven. En zo nodigt hij ook óns uit als óns de zekerheden uit handen geslagen worden: er is méér dan de aardse zekerheid van gezondheid en welstand, zo lijkt Jezus te zeggen.

Is dat écht zo?

En hoe kun je dat dan ervaren? Daar is geen recept voor maar ik zie het soms wel gebeuren. Wanneer mensen niet meer zo naar de kwántiteit van hun leven kijken maar naar de kwáliteit. Hoe vaak hoor je niet dat een crisisperiode mensen veel dichterbij elkaar kan brengen, dat het besef dat je van elkaar houdt dan pas écht doordringt, dat je elkaar ook zonder veel woorden heel diepe dingen kunt zeggen, dat de intensiteit van het contact juist heel groot is wanneer je weet dat het leven op het spel staat. Zeg maar, als de vanzelfsprekendheden waarop we ons leven bouwen, wegvallen, dan komt er ruimte voor de wezenlijke dingen.

Ik zag het bij een mevrouw die een been kwijtraakte en daardoor een belangrijk stuk van haar zelfstandigheid. Haar leven lang had ze altijd klaar gestaan en gegeven en gezorgd. En het moeilijkste vond ze nu dat ánderen voor haar klaar gingen staan en voor haar gingen zorgen. Zeker als dat haar kinderen waren. Zij was toch de moeder, en dan zórg je toch voor hen. Heel langzaam zag je dat ze het ging accepteren. Vanuit de herinnering aan de tijd dat ze voor haar eígen zieke moeder had gezorgd en vanuit het besef dat zij nu zélf die zieke moeder was. Zo leerde ze een níeuwe manier van geven, namelijk door te ontvangen. Door te accepteren dat ánderen, dat haar kinderen nu voor háár gingen zorgen, daardoor gaf ze hén de mogelijkheid om hun liefde vorm te geven, daardoor gaf ze hén de kans om van zichzelf te geven.

Geven door te leren ontvangen.

Er wordt wel gezegd dat het zaliger is om te geven dan om te ontvangen maar in dit geval is het omgekeerd. Het is zaliger te ontvangen. Door te ontvangen verwerft deze vrouw een schat in de hemel, omdat ze leert loslaten en leert leven uit vertrouwen. De wereld omgekeerd.

Makkelijk is het niet.

De jongeling gaat niet voor niks somber weg, want hij durft het niet aan. En ook de leerlingen zijn ontzet want zij leggen weer de nadruk op het ómgekeerde: *wij hebben toch alles achtergelaten, en nou zal het ons toch niet gebeuren dat we toch nog het eeuwige leven zouden mislopen! Ook die leerlingen proberen nog te veel grip te houden, alsof de zelfgekozen armoede Gods genade kan afdwingen.*

Nee, het gaat er nou juist om dat te proberen lós te laten. Vertrouwen is overgave, als een kind aan de borst van zijn moeder, niet denken: wat moet ik nog doen? maar overlaten, diep zuchten en onszelf voor de geest halen dat we uiteindelijk veilig zijn onder Gods vleugels.

Bij mensen lijkt zoveel onmogelijk omdat wij elkaar de menselijke maat nemen, maar niet bij God, want bij God is alles mogelijk.

Ik wens u goede nazomerse dagen in en om Haarlem.

Robert Frede, pastoor

Redactioneel

Nu de zomer op zijn eind loopt is het alweer tijd voor het vierde nummer van Rondon Onze Toren. We hebben weer een goed gevuld nummer met nieuws over het Buurtbakens project waar we als parochie aan meedoen en informatie over de eerste bezinningsbijeenkomsten sinds de start van de Corona pandemie. Natuurlijk ontbreken ook de bijdragen van onze vaste auteurs Jan Sentveld en onze pastoor niet.

Voor dit jaar staat nog een nummer in de planning voor begin november. Ook voor dat nummer kunnen we uw bijdrage goed gebruiken. Wilt u een stukje schrijven dan kunt u dat bij mij laten weten. De sluitingstermijn voor bijdragen is midden oktober.

Voor nu rest mij nog om u veel leesplezier te wensen met dit nummer.

Esther van Enckevort

Buurtbakens

U heeft er wellicht al over gelezen in het Haarlems Dagblad, in de WhatsApp-groep van de parochie of u heeft er tijdens de gemeentevergadering over gehoord: wij doen als parochie mee met het project Buurtbakens van de gemeente Haarlem.

Wat is project buurtbakens?

Op de website van de erfgoeddeal wordt dit als volgt omschreven:

“De gemeente Haarlem en kerkeigenaren slaan de handen ineen om kerken ook in de toekomst maatschappelijk relevant te laten zijn voor de directe omgeving. In dit project wordt een transformatiekader opgesteld, krijgen vier kerken een ontwerpend onderzoek en worden twee kerken ondersteund in realisatie. Mooi hoe een kerkensie benut kan worden en hoe kerken maatschappelijke bakens in de buurt blijven. Steeds meer krijgen kerken in Nederland te maken met (gedeeltelijke) leegstand. In het kader van die grote landelijke opgave is dit echt een voorbeeldproject.”

Voor ons betekent het project dat we samen met de gemeente kijken hoe we onze ruimtes beter bezet krijgen met een vaste huurder, meer inkomen genereren, verduurzamen en waar mogelijk ook meer voor de buurt kunnen betekenen.

Waar staan we nu?

Het project is iets later gestart dan eerst gehoopt werd en werd afgetrapt met een informatieve bijeenkomst in onze kerk waar onder andere de staatssecretaris bij aanwezig was. Een paar weken later hadden we weer een bijeenkomst, ditmaal met alle deelnemende kerken uit Haarlem om elkaar (beter) te leren kennen en te leren van de uitdagingen waar we voor staan.

De gemeente is ondertussen met alle kerken het gesprek aangegaan en gaat proberen op maat gegeven hulp te bieden door kerken met instanties in contact te brengen en te kijken waar we elkaar kunnen helpen. Het eerste gesprek is nu geweest en een vervolgspraak is gemaakt. Ondertussen is ook een 2e avond voor de deelnemende kerken georganiseerd, deze vindt op 20 september plaats in de Pelgrimskerk.

We zijn als kerkbestuur met zijn allen betrokken bij dit project en houden u over de ontwikkelingen op de hoogte.

Thomas Ras

Bezinningsbijeenkomsten over het leven en de spiritualiteit van de heilige Franciscus van Assisi

Op de donderdagavonden 27 oktober en 3 november zijn er in onze kerk twee opeenvolgende bezinningsbijeenkomsten rond de heilige Franciscus van Assisi. De avonden zijn bedoeld om ons te bezinnen op het leven van de heilige Franciscus en de spiritualiteit die daaruit ontstond.

Ik probeerde deze bijeenkomsten tweemaal eerder te organiseren maar helaas gooide corona roet in het eten. Nu wij elkaar weer mogen ontmoeten kunnen deze bijeenkomsten hopelijk wel doorgang vinden.

Ik ben al meer dan 35 jaar betrokken bij Franciscaanse beweging en lid van de vereniging van broeder Frans. Ik heb mij jarenlang verdiept in het leven van Franciscus en de belangrijkste thema's in zijn leven en spiritualiteit. Onze pastoor, Robert Frede, zal op beide avonden aanwezig zijn om mij te assisteren.

De eerste avond zal ik vertellen over het leven van Franciscus, over de plek waar hij geboren werd, over het gezin waarin hij opgroeide en over zijn jeugd in Assisi. Daarna zal ik verder ingaan op zijn tienerjaren en zijn leven als jongere. Ook komt zijn bekering (omkering tot God) aan bod. Deze bekering zal een belangrijk onderdeel vormen van mijn betoog en ik zal hier dieper op ingaan.

Tenslotte volgen wij Franciscus tot het einde van zijn leven op 4 oktober. Na een korte pauze zullen wij in kleine groepjes uiteengaan om in gesprek te gaan over hetgeen ik verteld heb over Franciscus. We kijken samen of en wat wij ermee kunnen in onze tijd. Deze gesprekken doen wij op een bezinnende en aandachtige wijze. Wij gaan niet in discussie met elkaar maar luisteren aandachtig naar wat de ander te vertellen heeft. Zo wordt ieders verhaal in zijn waarde gelaten en luisteren wij echt naar elkaar.

De tweede avond vertel ik over de verschillende aspecten van de spiritualiteit van Franciscus: over de armoede die Franciscus zo belangrijk vond, over zijn aandacht en zorg voor de schepping en tenslotte over de vrede. 'Vrede en alle goeds' is een groet waarmee Franciscus mensen begroette.

Na een korte pauze praten wij in kleine groepjes over deze thema's verder. We gebruiken dezelfde wijze van gespreksvoering als ik voor de eerste avond heb beschreven.

Vragen kunnen zijn:

- Wat betekent de armoede van Franciscus in onze tijd?
- Hoe gaan wij om met de schepping en welke valkuilen komen wij tegen?
- Hoe komen wij tot de vrede zoals Franciscus die voorstond in deze verscheurde wereld?

De twee avonden zullen in de gemeentenzaal van onze kerk gehouden worden op 27 oktober en 3 november. Binnenlopen om 19.45 uur. We starten om 20.00 uur en eindigen om 22.00 uur.

U kunt zich opgeven door mij aan te schieten bij de koffie na de zondagse vieringen of mij een mail te sturen: hs.glazenburg@hotmail.com.

Er komt ook een aanmeldingslijst op de deur van de gemeentenzaal geplakt. Ik hoop op twee mooie avonden.

Heleen Glazenburg

Bij de vieringen

We zitten momenteel in de periode van “de zondagen na Pinksteren”. De liturgische kleur is groen en we luisteren naar het evangelie volgens Lucas. Omdat er weinig “onderbrekingen” zijn een goede gelegenheid om nader kennis te maken met de parabels en gelijkenissen van deze evangelist die volgens de traditie de enige van de vier evangelienschrijvers is die geen directe getuige was én niet in Palestina leefde.

De parochie heeft zichzelf trouwens, zoals u in de diensten kon zien, een nieuwe groene kazuifel met toebehoren cadeau gedaan. De wat lichtere groene kazuifel had de mooiste jaren achter de rug en vertoont duidelijk slijtage; de andere is van wol en dus erg warm in de zomer. De nieuwe kazuifel is modern en past goed in het interieur van de kerk, gedecoreerd maar niet figuratief.

De viering van *Allerheiligen* in *Allerzielen* is als volgt gepland: op zondag 30 oktober vieren we de eucharistie voor het hoogfeest van *Allerheiligen* met de gedachtenis van *Allerzielen* zoals u dat gedurende jaren gewend was. We steken bij de gedachtenis kaarsen aan en noemen de namen die u heeft opgegeven.

Op woensdag 2 november willen we om 19.30h de vesper van *Allerzielen* zingen. Ook dan worden er kaarsen ter gedachtenis gebrand. Het is de bedoeling deze viering meer voor de stad en de buurt open te stellen zodat er gelegenheid tot ge- en herdenken is.

Let u op de aankondigingen!

September

4 zondag	13e zondag na Pinksteren 10.00 uur eucharistieviering celebrant: past. Robert Frede
11 zondag	14e zondag na Pinksteren 10.00 uur eucharistieviering celebrant: pr. Mattijs Ploeger, rector van het oud-katholiek seminarie uit Alkmaar
18 zondag	15e zondag na Pinksteren 10.00 uur eucharistieviering celebrant: past. Robert Frede
25 zondag	16e zondag na Pinksteren 10.00 uur eucharistieviering celebrant: past. Robert Frede

Oktober

2 zondag	17e zondag na Pinksteren 10.00 uur eucharistieviering celebrant: past. Robert Frede
9 zondag	18e zondag na Pinksteren 10.00 uur eucharistieviering celebrant: em. past. Koenraad Ouwens uit Krommenie
16 zondag	19e zondag na Pinksteren 10.00 uur eucharistieviering celebrant: past. Erna Peijnenburg uit Alkmaar
23 zondag	20e zondag na Pinksteren 10.00 uur eucharistieviering celebrant: past. Robert Frede
30 zondag	Allerheiligen met de gedachtenis voor Allerzielen 10.00 uur eucharistieviering celebrant: past. Robert Frede

November

2 woensdag	Allerzielen 19.30 uur Vesper celebrant: past. Robert Frede
----------------------	---